

متن پرسش

"یا لطیف" سلام علیکم من در نظر اطرافیانم انسانی مذهبی، مکتبی، حزب الهی و ... هستم. بچه های دانشگاه و محله به یه چشم دیگه به من نگاه میکنن و بعضا یه فکریایی در مورد من میکنند که اصلا اهلس نیستم (مثل نماز شب و ...) شاید یکی از دلایلس هم این باشه: و کم من ثناء جمیل لست اهلا له نشرته. برای این دید رو از رفیقام بگیرم بعضی از اعمال مستحبی رو هم قطع کردم ولی فایده ای نداشت. خلاصه اینکه این موضوع بسیار اذیتم میکنه چون "بل الانسان علی نفسه بصیره" من میدونم در خلوت چه کردم و وقتی فاصله خودم رو با اون چیزی در نظر رفیقانم هستم می بینم، دیوونم میکنه. یک راهی پیشنهاد بدهید که این توهم و اغراقی که دوستانم در مورد من دارند کم بشه چون دیگه خسته شدم. با علی مدد

متن پاسخ

باسمه تعالی علیکم السلام اولاً: آنچه به عنوان مستحبات انجام می‌دادید را ترک نکنید. ثانیاً: با شوخی‌های شرعی به سیره علی (ع) فاصله‌ی خود را با رفقا کم کنید. موفق باشید